

Oysa Akıp Giden

– Yazan Adam · 06 Temmuz 2017

Bilmem ki...

Hangi acıdan söz etsem

Ruhumun hicran damlalarını kal eylesem

Her lahzada bana benden yakın olan Rabbimi zikretsem

Dile gelen, sinemden çıkan, ruhumu kanatlandıran umutlarımı gizlesem

zamana not düşmek isterim, ötelere adına şahitlik yapmasıdır dileğim, başka ne beklerim

Her mahzun ve masum nefese nazar edince hislenirim, arzuyu, hevesi neyleyim, İbrahimi bir inançla göçmeyi beklerim

Arkandan...

Ağladım olmadı

Umutlarım bir an olsun solmadı

Gönlüm her bakımdan hasretine kandı

Her eşikte hak ve sabır beni karşıladı, arzu mazide kaldı

Kim ne söylemişse içim sızladı, bahtının talihsizliği kimseyi haklı çıkartmadı

Sen sessizlik içinde hüznü boyadın, hicrana kandın, kimseye derdini anlatamadın, kuşlara bakıp dağlandın

Çaresizlik içinde mahkum bir hayat yaşadın, seni sana bırakmayanlara elbette ki kırgın, kızgın ve mizanda davacıydın

Cemalinin...

Sihrine kanar, ağlarım

Hasretin dergahında güfteler yazarım

Yaptığım her bestenin hüzzam, hicaz olmasına bakarım

Firkatin ruhumda açtığı derin yarayı beslerim, yadımda olmasına razıyım

Vuslat aşkına artık yabancıyım, alıp götürülen zaman içinde ne hancıyım, ne de davacıyım

Ben sevdasına tutkuyla bağlanan, aklını karartan, ruhunu alçaltan aşka her lahzada elbette ki karşıyım

Baktığım...

Resimlerde ne ararım

Alıp götürülen hicrana dikkatlice bakarım

Nasıl bir hüznün bağrında göz yaşı döker anlarım

Kanatlanıp omuzlarına konmak için yanarım, umutlarının açmasını arzularım

Derin bir kederle feryat eden bülbülü, solan ümitleri, ukdeleşen dertleri teessürle anarım

Mustafa Cilasun